

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2021

Leerkrediet en overmacht

Inhoud

[Zitting van 5 augustus 2019](#)

rolnummer 2019/246

[Zitting van 14 augustus 2019](#)

rolnummer 2019/246

[Zitting van 7 juli 2021](#)

rolnummer 2019/246

Zitting van 5 augustus 2019

Arrest nr. 5.111 van 5 augustus 2019 in de zaak 2019/246

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT GENT
Woonplaats kiezend te 9000 Gent
Sint-Pietersnieuwstraat 25

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij vraagt teruggave van omwille van een overmachtssituatie verloren leerkrediet ten belope van 26 studiepunten voor het academiejaar 2014-2015, ten belope van 48 studiepunten voor het academiejaar 2015-2016, ten belope van 62 studiepunten voor het academiejaar 2016-2017 en ten belope van 48 studiepunten voor het academiejaar 2017-2018.

Verzoekende partij is tijdens de academiejaren 2014-2015 t.e.m. 2016-2017 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de geneeskunde’ en is tijdens het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de ingenieurswetenschappen’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 juli 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Beoordeling

Verzoek tot aangepaste examenregeling

Studenten die hun leerkrediet wensen terug te krijgen op grond van een overmachtssituatie, vragen vooreerst aan de instelling om een aangepaste examenregeling.

Een verzoek tot aangepaste examenregeling heeft evenwel geen zin wanneer de feiten die tot staving van de overmacht ingeroepen worden of andere feitelijke/juridische elementen hoe dan ook elke aanpassing van de examenregeling uitsluiten. Het onderzoek van de ontvankelijkheid hangt in dat geval derhalve samen met de beoordeling van de grond van de zaak.

Overtuigingsstukken

Het dossier omvat volgende overtuigingsstukken:

- Medisch attest d.d. 28/05/2019 waaruit blijkt dat verzoeker lijdt aan ADHD. De diagnose werd pas gesteld september 2018. Deze aandoening heeft absoluut een nefaste invloed gehad op zijn eerder aangegane universitaire studies tussen 2014 en 2018. Hierdoor heeft hij zijn examenkansen tijdens het academiejaar 2014-2015, 2015-2016, 2016-2017 en 2017-2018 niet adequaat kunnen benutten;
- Wetenschappelijk artikel omtrent ADHD;
- Intelligentie-onderzoek;
- Puntenlijsten.

Beoordeling

Voorliggend beroepschrift betreft een verzoek tot teruggave van leerkrediet in de zin van artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs.

De Raad is met ingang van 1 september 2011 bevoegd om te oordelen over dergelijke verzoeken. De Raad oordeelt in voorkomend geval over:

- de overmacht op zich, om ervoor te zorgen dat de invulling van de overmacht over de instellingen heen gelijk is;
- de gegrondheid van de beslissing van de instelling dat er geen aangepaste examenregeling mogelijk is om organisatorische redenen.

Indien de overmacht wordt vastgesteld en de beslissing van de instelling is gegrond in die zin dat er geen aangepaste examenregeling meer mogelijk is, krijgt de student op grond van het arrest van de Raad ‘ambtshalve’ zijn of haar leerkrediet terug voor de betrokken opleidingsonderdelen.

A. Wat betreft de voorwaarde van de overmacht

Overmacht is “een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden.” (RvS 15 maart 2011, nr. 212.044, Gazan).

Verzoeker motiveert het verzoek als volgt: overmacht door ziekte (vaststelling AD(H)D in oktober 2018).

Verzoeker legt een medisch attest van een psychiater voor, waarin uitdrukkelijk wordt geattesteerd dat de diagnose pas in september 2018 werd gesteld, dat deze aandoening een nefaste invloed heeft gehad op verzoekers universitaire studies in de academiejaren 2014-2015, 2015-2016, 2016-2017 en 2017-2018 en dat verzoeker ten gevolge daarvan zijn examenkansen niet ten volle heeft kunnen benutten.

De Raad is van oordeel dat hiermee naar genoegen van recht is aangetoond dat verzoeker zich in een situatie van overmacht bevond.

B. Wat betreft de voorwaarde van het niet kunnen benutten van alle examenkansen

Artikel II.204, §3 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt inzake de teruggave van leerkrediet het volgende:

§3. Het leerkrediet van een student die zich bevindt in een overmachtssituatie en waarvoor een aangepaste examenregeling geen oplossing biedt zoals vastgesteld in het kader van een procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, wordt teruggegeven voor de opgenomen studiepunten die betrekking hebben op de opleidingsonderdelen waarover de student geen examen heeft kunnen afleggen.

i) Wat betreft de opleidingsonderdelen waarvoor niet alle examenkansen werden benut

Wat betreft de opleidingsonderdelen ‘Cardiovasculair stelsel, ademhaling, nier en urinewegen’ (12 studiepunten, academiejaar 2016-2017), ‘Farmacologie’ (4 studiepunten, academiejaar 2016-2017) en ‘Natuurkunde I’ (6 studiepunten, academiejaar 2017-2018) blijkt uit de voorliggende stukken dat verzoeker niet beide examenkansen heeft kunnen benutten.

De Raad oordeelt dat in voorliggend geval om organisatorische redenen er geen aangepaste examenregeling mogelijk was.

Verzoeker voldoet voor deze opleidingsonderdelen derhalve alleszins aan de decretale voorwaarden om het daaraan verbonden leerkrediet terug te krijgen, nu hierboven reeds het bewijs van de overmacht is aangenomen.

Aan verzoeker wordt bijgevolg een leerkrediet teruggegeven van 16 studiepunten voor het academiejaar 2016-2017 en van 6 studiepunten voor het academiejaar 2017-2018.

De Raad brengt de Stuurgroep Databank Hoger Onderwijs op de hoogte van dit arrest.

ii) Wat betreft de opleidingsonderdelen waarvoor wel alle examenkansen werden benut – heropening van de debatten

Voor de volgende opleidingsonderdelen blijkt uit het dossier dat verzoeker beide examenkansen heeft benut:

- Academiejaar 2014-2015:
 - o ‘De Cel: Fundamentele concepten, structuur en functie: partim I’ (8 studiepunten),
 - o ‘De Cel: Moleculaire biologie en genetica’ (7 studiepunten) en
 - o ‘Locomotorisch stelsel en huid’ (11 studiepunten)
- Academiejaar 2015-2016:
 - o ‘De Cel: Moleculaire biologie en genetica’ (7 studiepunten),
 - o ‘Locomotorisch stelsel en huid’ (11 studiepunten),
 - o ‘Zenuwstelsel en zintuigen’ (11 studiepunten),
 - o ‘Cardiovasculair stelsel, ademhaling, nier en urinewegen’ (12 studiepunten) en
 - o ‘Voortplanting en seksualiteit’ (7 studiepunten)
- Academiejaar 2016-2017:

- ‘De Cel: Moleculaire biologie en genetica’ (7 studiepunten),
- ‘Locomotorisch stelsel en huid’ (11 studiepunten),
- ‘Zenuwstelsel en zintuigen’ (11 studiepunten),
- ‘Gastro-intestinaal en endocrien stelsel, stofwisseling’ (10 studiepunten) en
- ‘Voortplanting en seksualiteit’ (7 studiepunten)
- Academiejaar 2017-2018:
 - ‘Bedrijfskunde’ (3 studiepunten),
 - ‘Wiskundige basistechniek’ (3 studiepunten),
 - ‘Wiskundige analyse I: functies van één veranderlijke’ (5 studiepunten),
 - ‘Wiskundige analyse II: functies van meer veranderlijken’ (4 studiepunten),
 - ‘Meetkunde en lineaire algebra’ (8 studiepunten),
 - ‘Discrete wiskunde I’ (4 studiepunten),
 - ‘Waarschijnlijkheidsrekening en statistiek’ (4 studiepunten),
 - ‘Algemene scheikunde’ (6 studiepunten) en
 - ‘Materiaaltechnologie: basisconcepten en project’ (5 studiepunten)

Het benutten van alle examenkansen sluit, in beginsel, de teruggave van leerkrediet uit.

De vraag rijst evenwel of de toepassing van artikel II.204, §3 in die zin, *in casu* in overeenstemming te brengen is met het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Uit de memorie van toelichting bij de invoering van de procedure inzake terugvordering van leerkrediet blijkt dat de ontworpen regeling is ingegeven door de bekommernis om studenten te beschermen tegen verlies van leerkrediet ten gevolge van een overmachtssituatie (*Parl. St. VI. Parl. 2009-2010, nr. 526/1, 6 en 52*):

“Om rechtszekerheid te garanderen voor studenten en hogeronderwijsinstellingen is er nood aan een decretale regeling die in uitzonderlijke gevallen van overmacht – bijvoorbeeld zware of langdurige ziekte, zwaar verkeersongeval enzovoort – een wijziging van de stand van het leerkrediet van de student mogelijk maakt. Het is immer redelijk dat een billijke oplossing wordt gezocht voor studenten die door een dergelijke overmachtssituatie niet kunnen of konden deelnemen aan examens, wat in normale omstandigheden leidt tot een verlies van leerkrediet.”

Bij de invoering van de huidige tekst van artikel II.204, §3 in de Codex Hoger Onderwijs is het volgende uiteengezet (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-2011, nr. 1082/1, 62-63):

“Studenten die wegens overmacht niet kunnen deelnemen aan de examens en waarvoor de instelling om organisatorische redenen ook geen nieuwe examenarrangementen kan uitdokteren, verliezen op dit moment hun leerkrediet. Dit is niet billijk en eerlijk ten aanzien van de studenten. Daarom is het nodig in een procedure te voorzien, zodat de studenten die in zo’n situatie verkeren hun leerkrediet terugkrijgen voor de opleidingsonderdelen waarover ze geen examen konden afleggen. Het niet kunnen afleggen van een examen kan in brede zin beschouwd worden als een negatieve studievoortgangsbeslissing waaraan noch de student, noch de instelling schuld treft. Er wordt nu voor gekozen om dergelijke beslissingen voor te leggen aan een van de overheid en de instellingen onafhankelijk orgaan, met name de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen om op die manier over alle instellingen heen de noodzakelijke transparantie en uniforme behandeling te garanderen. De studenten die hun leerkrediet wensen terug te krijgen, leggen de beslissingen van het instellingsbestuur voor aan de Raad. Het komt de Raad toe te oordelen over:

- de overmacht op zich om ervoor te zorgen dat de invulling van de overmacht over de instellingen heen gelijk is;
- de gegrondheid van de beslissing van de instelling dat er geen aangepaste examenregeling mogelijk is om organisatorische redenen.

Indien de beslissing van de instelling gegrond is, krijgt de student ambtshalve zijn of haar leerkrediet terug voor de betrokken opleidingsonderdelen.”

Bij de invoering van de regeling inzake de teruggave van leerkrediet omwille van overmacht in het Decreet betreffende het Onderwijs XX van 9 juli 2010 heeft de steller van het ontwerp eveneens aangestipt dat het om een belangrijke beslissing gaat, waarbij een gelijke behandeling van de studenten van fundamenteel belang is (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-2010, nr. 526/1, 53).

De Raad stelt vast dat in een letterlijke toepassing van de decretale voorwaarden, een student van de teruggave van leerkrediet voor een opleidingsonderdeel wordt uitgesloten wanneer hij in een academiejaar voor dat opleidingsonderdeel alle examenkansen heeft benut, ook wanneer na de examens – en mogelijk zelfs na afsluiting van het betrokken academiejaar – middels een medisch attest geloofwaardig wordt gemaakt dat de student bij die deelname aan examens *de facto*, omwille van een na die deelname vastgestelde overmacht van medische aard, geen normale slaagkansen heeft gehad.

Wanneer, zoals de Raad hierboven heeft gedaan, wordt aangenomen dat het door de decreetgever gehanteerde begrip ‘overmacht’ dermate ruim is dat niet is uitgesloten dat het zich uitstrekt tot het ziektebesef zelf (cf. ook R.Stvb. 12 maart 2015, nr. 215/029; RvS 9 juni 2015,

nr. 231.487, Van Den Brink), dan lijkt het *prima facie* zo te zijn dat studenten die getroffen worden door een medische overmacht waarvan zij zich niet bewust zijn of kunnen zijn – bijvoorbeeld door de onmogelijkheid van zelfdiagnose – en die alle examenkansen in een academiejaar benutten, ongelijk worden behandeld in vergelijking met studenten die in dezelfde of vergelijkbare medische omstandigheden verkeren en niet alle examenkansen hebben benut.

Voor die onderscheiden behandeling bieden het decreet en de parlementaire voorbereiding, op het eerste gezicht, geen verantwoording.

In die omstandigheden dringt zich mogelijk een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof op.

Ten einde partijen toe te laten daarover standpunt in te nemen, heropent de Raad het debat.

De Raad bepaalt de termijnen waarover partijen beschikken om aan de Raad en aan de wederpartij een toelichtende nota over te maken als volgt:

- voor verzoekende partij: tot 9 augustus 2019, 12u00;
- voor verwerende partij: tot 13 augustus 2019, 18u00.

De zaak wordt opnieuw opgeroepen op de zitting van de Raad, Ie Kamer, van woensdag 14 augustus 2019, om 9u30.

De kennisgeving van dit arrest geldt als oproeping.

BESLISSING

1. Het beroep wordt ontvankelijk en gegrond verklaard voor de opleidingsonderdelen ‘Cardiovasculair stelsel, ademhaling, nier en urinewegen’ (12 SP, academiejaar 2016-

2017), ‘Farmacologie’ (4 SP, academiejaar 2016-2017) en ‘Natuurkunde I’ (6 SP, academiejaar 2017-2018).

2. Aan xxx wordt het verloren leerkrediet ten belope van 16 studiepunten voor het academiejaar 2016-2017 en ten belope van 6 studiepunten voor het academiejaar 2017-2018 teruggegeven.

3. Alvorens recht te doen over de overige onderdelen van de vordering wordt het debat heropend om partijen toe te laten standpunt in te nemen over wat hierboven sub III.B. ii) is uiteengezet.

4. Partijen beschikken over de volgende termijnen om aan de Raad en aan de wederpartij een toelichtende nota over te maken:

- voor verzoekende partij: tot 9 augustus 2019, 12u00;
- voor verwerende partij: tot 13 augustus 2019, 18u00.

5. De zaak wordt opnieuw opgeroepen op de zitting van de Ie Kamer van 14 augustus 2019 om 9u30. Dit arrest geldt als oproeping.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 augustus 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Zitting van 14 augustus 2019

Arrest nr. 5.140 van 14 augustus 2019 in de zaak 2019/246

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT GENT
Woonplaats kiezend te 9000 Gent
Sint-Pietersnieuwstraat 25

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij vraagt teruggave van omwille van een overmachtssituatie verloren leerkrediet ten belope van 62 studiepunten voor het academiejaar 2016-2017 en ten belope van 48 studiepunten voor het academiejaar 2017-2018.

Verzoekende partij is tijdens de academiejaren 2014-2015 t.e.m. 2016-2017 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de geneeskunde’ en is tijdens het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de ingenieurswetenschappen’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 juli 2019.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Bij arrest nr. 5.111 van 5 augustus 2019 heeft de Raad het beroep ten dele gegrond verklaard en voor het overige de debatten heropend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 juli 2019.

Verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend en verwerende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

Verzoekende partij is gehoord.

III. Beoordeling

A. Verzoek tot aangepaste examenregeling en stukken

De feiten en voorliggende stukken zijn uiteengezet in het arrest nr. 5.111 van 5 augustus 2019.

Er wordt naar verwezen.

B. Wat het gelijkheidsbeginsel betreft

In het voormelde arrest van 5 augustus 2019 heeft de Raad geoordeeld dat verzoeker afdoende bewijs levert van een overmachtssituatie op medische gronden.

Om die reden is in dat arrest de teruggave bevolen van het leerkrediet dat verzoeker is verloren voor de opleidingsonderdelen waarvoor hij niet alle examenkansen heeft kunnen benutten.

Met betrekking tot de mogelijkheid tot teruggave van leerkrediet voor opleidingsonderdelen waarvoor wél alle examenkansen werden benut, heeft de Raad het volgende overwogen:

“Het benutten van alle examenkansen sluit, in beginsel, de teruggave van leerkrediet uit.

De vraag rijst evenwel of de toepassing van artikel II.204, §3 in die zin, *in casu* in overeenstemming te brengen is met het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel zoals vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Uit de memorie van toelichting bij de invoering van de procedure inzake terugvordering van leerkrediet blijkt dat de ontworpen regeling is ingegeven door de bekommernis om studenten te beschermen tegen verlies van leerkrediet ten gevolge van een overmachtssituatie (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-2010, nr. 526/1, 6 en 52):

“Om rechtszekerheid te garanderen voor studenten en hogeronderwijsinstellingen is er nood aan een decretale regeling die in uitzonderlijke gevallen van overmacht – bijvoorbeeld zware of langdurige ziekte, zwaar verkeersongeval enzovoort – een wijziging van de stand van het leerkrediet van de student mogelijk maakt. Het is immer redelijk dat een billijke oplossing wordt gezocht voor studenten die door een dergelijke overmachtssituatie niet kunnen of konden deelnemen aan examens, wat in normale omstandigheden leidt tot een verlies van leerkrediet.”

Bij de invoering van de huidige tekst van artikel II.204, §3 in de Codex Hoger Onderwijs is het volgende uiteengezet (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-2011, nr. 1082/1, 62-63):

“Studenten die wegens overmacht niet kunnen deelnemen aan de examens en waarvoor de instelling om organisatorische redenen ook geen nieuwe examenarrangementen kan uitdokteren, verliezen op dit moment hun leerkrediet. Dit is niet billijk en eerlijk ten aanzien van de studenten. Daarom is het nodig in een procedure te voorzien, zodat de studenten die in zo’n situatie verkeren hun leerkrediet terugkrijgen voor de opleidingsonderdelen waarover ze geen examen konden afleggen. Het niet kunnen afleggen van een examen kan in brede zin beschouwd worden als een negatieve studievoortgangsbeslissing waaraan noch de student, noch de instelling schuld treft. Er wordt nu voor gekozen om dergelijke beslissingen voor te leggen aan een van de overheid en de instellingen onafhankelijk orgaan, met name de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen om op die manier over alle instellingen heen de noodzakelijke transparantie en uniforme behandeling te garanderen. De studenten die hun leerkrediet wensen terug te krijgen, leggen de beslissingen van het instellingsbestuur voor aan de Raad. Het komt de Raad toe te oordelen over:

- de overmacht op zich om ervoor te zorgen dat de invulling van de overmacht over de instellingen heen gelijk is;*
- de gegrondheid van de beslissing van de instelling dat er geen aangepaste examenregeling mogelijk is om organisatorische redenen.*

Indien de beslissing van de instelling gegrond is, krijgt de student ambtshalve zijn of haar leerkrediet terug voor de betrokken opleidingsonderdelen.”

Bij de invoering van de regeling inzake de teruggave van leerkrediet omwille van overmacht in het Decreet betreffende het Onderwijs XX van 9 juli 2010 heeft de steller van het ontwerp eveneens aangestipt dat het om een belangrijke beslissing gaat, waarbij een gelijke behandeling van de studenten van fundamenteel belang is (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-2010, nr. 526/1, 53).

De Raad stelt vast dat in een letterlijke toepassing van de decretale voorwaarden, een student van de teruggave van leerkrediet voor een opleidingsonderdeel wordt uitgesloten wanneer hij in een academiejaar voor dat opleidingsonderdeel alle examenkansen heeft benut, ook wanneer na de examens – en mogelijk zelfs na afsluiting van het betrokken academiejaar – middels een medisch attest geloofwaardig wordt gemaakt dat de student bij die deelname aan examens *de facto*, omwille van een na die deelname vastgestelde overmacht van medische aard, geen normale slaagkansen heeft gehad.

Wanneer, zoals de Raad hierboven heeft gedaan, wordt aangenomen dat het door de decreetgever gehanteerde begrip ‘overmacht’ dermate ruim is dat niet is uitgesloten dat het zich uitstrekt tot het ziektebesef zelf (cf. ook R.Stvb. 12 maart 2015, nr. 2015/029;

RvS 9 juni 2015, nr. 231.487, Van Den Brink), dan lijkt het *prima facie* zo te zijn dat studenten die getroffen worden door een medische overmacht waarvan zij zich niet bewust zijn of kunnen zijn – bijvoorbeeld door de onmogelijkheid van zelfdiagnose – en die alle examenkansen in een academiejaar benutten, ongelijk worden behandeld in vergelijking met studenten die in dezelfde of vergelijkbare medische omstandigheden verkeren en níét alle examenkansen hebben benut.

Voor die onderscheiden behandeling bieden het decreet en de parlementaire voorbereiding, op het eerste gezicht, geen verantwoording.

In die omstandigheden dringt zich mogelijk een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof op.”

In het tussenarrest van 5 augustus 2019 heeft de Raad de debatten heropend, met verzoek aan partijen om daarover standpunt in te nemen.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt in zijn toelichtende nota de vraag of het mogelijk is om, nog dieper dan ‘op het eerste gezicht’ te onderzoeken of binnen de bestaande wetgeving en decreten en de parlementaire voorbereiding mogelijkheden zijn om vooralsnog, ook in het geval van benutting van alle examenkansen, de verloren studiepunten ambtshalve terug te geven. Verzoeker streeft daarmee na dat de Raad ambtshalve de benutte examenkansen als in wezen onbenut zou beschouwen op basis van de medische overmacht waarvan de student zich niet bewust was.

Zo de Raad daartoe niet kan overgaan, vraagt verzoeker om een prejudiciële vraag voor te leggen aan het Grondwettelijk Hof.

Daarnaast vraagt verzoeker aan verwerende partij om alternatieve mogelijkheden te onderzoeken om verzoeker alsnog toegang te bieden tot de verwerende partij aangeboden studierichtingen, en na te gaan welke andere mogelijkheden er zijn om verzoeker op een verzoenende wijze tegemoet te komen.

Verwerende partij gedraagt zich inzake het stellen van een prejudiciële vraag naar de wijsheid van de Raad.

Zij stipt wel aan dat, naar haar aanvoelen, het gelijkheidsbeginsel niet is geschonden, omdat de situatie van een student die wel deelnam aan een examen voor verwerende partij hoe dan ook

niet dezelfde is als de situatie van een student die dat niet deed. Bij een student die wel alle examenkansen benutte, maar slecht presteerde en dat wijt aan een mogelijke situatie van overmacht, is het voor verwerende partij met name zo dat de situatie blijkbaar toch niet zo ernstig was dat examendeelname onmogelijk was. Dat gegeven belet volgens verwerende partij weliswaar niet dat de overmachtssituatie mogelijk wel een invloed kan hebben gehad op het presteren van de student, maar zij wijst erop dat dit een gegeven is dat *de facto* zeer moeilijk vaststelbaar of bewijsbaar is, wat mogelijk de achterliggende reden is geweest waarom de decreetgever er ook voor gekozen heeft om de terugvordering van leerkrediet te beperken tot situatie waarin examendeelname onmogelijk bleek te zijn. Een ruimere openstelling van de terugvorderbaarheid van leerkrediet zal volgens verwerende partij een doos van Pandora openen, waarbij de vraag zal rijzen in welke mate het systeem van leerkrediet niet beter gewoon wordt afgeschaft.

Verwerende partij geeft daarnaast ter informatie nog mee dat het feit dat een student niet-terugvorderbaar leerkrediet verloor, niet noodzakelijk betekent dat de student op een bepaald moment niet verder kan studeren. Specifiek in het geval van verzoeker kan verwerende partij, mede op vraag van verzoeker in zijn aanvullende nota, het volgende meegeven:

“Uit het dossier van verzoeker blijkt dat hij in de academiejaren 2014-15, 2015-16 en 2016-17 ingeschreven was voor de opleiding tot bachelor of science in de geneeskunde. Hij presteerde niet goed. In het academiejaar 2014-15 behaalde hij credits ten belope van 34 studiepunten op een inschrijving voor 60 studiepunten. In het academiejaar 2015-16 behaalde hij credits ten belope van 24 studiepunten op een inschrijving voor 72 studiepunten. Hij kreeg een bindende voorwaarde opgelegd. In het academiejaar 2016-17 behaalde hij geen enkele credit op een inschrijving voor 62 studiepunten. Hij werd na afloop van dat academiejaar geweigerd en kon zich niet opnieuw inschrijven aan de UGent.

Hij stelde tegen deze beslissing intern beroep in. In zijn beroep gaf hij aan dat hij geen studiepunten behaalde omdat hij beslist had om een andere studierichting te volgen, maar zich er niet van bewust was dat hij dan beter niet zoveel studiepunten had opgenomen in zijn oude richting. Hoe dan ook toont dat reeds aan dat het niet evident is om het slechte presteren van de student in dat academiejaar te wijten aan zijn functiebeperking en dus aan een mogelijke overmachtssituatie. Zijn slechte prestatie dat jaar dient eerder of minstens eveneens te worden geweten aan zijn gebrek aan inzet, nu hij toch niet van plan was om welke reden dan ook, om de gekozen richting verder te volgen.

Zijn beroep werd gegrond verklaard en de student kreeg de toestemming om toch te starten in een andere richting, maar ook dat verliep niet vlot en de student behaalde in zijn nieuwe studierichting – de bachelor of science in de ingenieurswetenschappen – credits ten belope van 12 studiepunten op een inschrijving van 60 studiepunten. Hij kon zich niet opnieuw inschrijven aan de UGent maar diende daartegen geen intern beroep in. Hij koos voor een professionele bachelor.

Ondertussen is blijkbaar komen vast te staan dat verzoeker leed aan ADHD, en heeft hij daarvoor ook aangepaste medicatie gekregen. De stand van zijn leerkrediet is nog steeds positief (voor zover de gegevens waarover verwerende partij beschikt, correct zijn, zou hij nog 38 studiepunten aan leerkrediet hebben).

Deze stand van leerkrediet laat verzoeker toe om aan de UGent verder te studeren in één van de richtingen die hij reeds aanvatte. Hij zal weliswaar bij zijn inschrijving in eerste instantie automatisch geweigerd worden op grond van zijn studieresultaten in vorige academiejaren aan de UGent, maar kan tegen die weigering beroep instellen bij de institutionele beroepscommissie.

Deze beroepscommissie gaat vervolgens na of de student aannemelijk kan maken dat een verdere inschrijving wel nog zinvol is, wat in zijn situatie wellicht het geval zal zijn: ondertussen staat immers vast dat hij lijdt aan ADHD die niet eerder werd vastgesteld, en in het afgelopen academiejaar behaalde hij goede studieresultaten in het professioneel hoger onderwijs.

Waar verzoeker momenteel over onvoldoende leerkrediet beschikt om een volledig deliberatiepakket op te nemen van 60 studiepunten, kan hij een uitzondering op de vereiste van leerkrediet aanvragen bij de Directeur Onderwijsaangelegenheden op grond van artikel 11 OER. Die uitzondering kan hij ook aanvragen als hij voor een andere richting wenst in te schrijven dan de richtingen die hij eerder volgde aan de UGent. Wordt hem een dergelijke uitzondering toegestaan, wat eveneens niet onwaarschijnlijk is in zijn situatie, dan kan hij inschrijven tegen betaling van het gewone inschrijvingsgeld en wordt geen extra inschrijvingsgeld gevorderd.”

Wat de principiële beschouwing van het dossier betreft, merkt verwerende partij nog op dat enerzijds teruggave van leerkrediet toelaten in gevallen waarin er mogelijk sprake is van overmacht, maar waarbij de betrokken student toch deelnam aan de examens, een en ander weliswaar vergemakkelijkt doordat die student weliswaar nog steeds intern beroep zal moeten instellen om een weigering ongedaan te maken, maar geen afwijkingen meer zal moeten aanvragen op de leerkredietvereiste.

Anderzijds laat dergelijke afwijkingsaanvraag wel toe om het dossier van een student in zijn geheel te bekijken en te onderzoeken of een student inderdaad door overmacht onvoldoende presteerde dan wel of er andere omstandigheden (mede) aan de oorzaak liggen van zijn slechte prestaties, beoordeling die de Raad in het raam van de beoordeling van leerkredietdossiers niet of slechts beperkt kan maken, enerzijds doordat zijn toezicht beperkt blijft tot een marginaal toezicht, maar anderzijds en vooral omdat de Raad in het raam van het leerkredietcontentieux niet beschikt over een volledig dossier van de student maar enkel over stukken met betrekking tot de effectieve studieprestaties en de situatie van overmacht. Ook dat zijn voor verwerende partij overwegingen die ongetwijfeld mee in rekening zullen moeten worden gebracht bij het onderzoek of er al dan niet sprake is van een discriminatoire behandeling.

Beoordeling

Krachtens artikel 159 van de Grondwet passen de ‘hoven en rechtbanken’ de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toe in zoverre zij met de wetten overeenstemmen.

Deze bepaling is weliswaar niet alleen van toepassing op de justitiële rechter, maar op elk met eigenlijke rechtspraak belast orgaan (Cass. 26 februari 1980, *Pas.* 1980, I, 774) en dus ook op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen (K. LEUS en B. MARTEL, “De wettigheidstoets van artikel 159 van de Grondwet. Procedurele benadering – de toepassing van artikel 159 G.W. als exceptie”, in I. COOREMAN (ed.), *De wettigheidstoets van artikel 159 van de Grondwet*, Brugge, die Keure, 2010, 5. Zie ook R.Stvb. 6 mei 2008, nr. 2008/006), maar zij verleent deze rechtsprekende organen niet de bevoegdheid om – zoals verzoeker in zijn toelichtende nota lijkt te suggereren – ook wetskrachtige normen (met name: wetten, decreten en ordonnanties) rechtstreeks te toetsen aan de Grondwet.

Artikel 142 van de Grondwet reserveert deze bevoegdheid immers aan het Grondwettelijk Hof.

In casu bevat artikel II.204, §3 van de Codex Hoger Onderwijs voor de teruggave van leerkrediet uitdrukkelijk de voorwaarde dat de student “geen examen heeft kunnen afleggen”. De Raad kan deze decretale voorwaarde niet buiten beschouwing laten en vermag dan ook niet verder te gaan dan een *prima facie* beschouwing omtrent een mogelijke ongrondwettigheid, en daaromtrent in voorkomend geval een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof voor te leggen.

Voor wat verzoeker aan verwerende partij vraagt, is de Raad niet bevoegd. Uit de toelichtende nota van verwerende partij lijkt de door verzoeker beoogde ‘verzoenende opstelling’ overigens niet te worden afgewezen.

De Raad kan begrip opbrengen voor de praktische bedenkingen van verwerende partij. Dat het in geval van effectieve deelname aan alle examenkansen eventueel *de facto* moeilijker kan zijn om op een later ogenblik het oorzakelijk verband tussen overmacht en het niet-slagen vast te stellen, betekent evenwel niet dat die beoordeling onmogelijk is, en doet vooral geen afbreuk aan de vraag die daaraan moet voorafgaan, met name of er *de iure* sprake is van een

discriminatoire behandeling door studenten die aan alle examenkansen hebben deelgenomen en bewijs van overmacht leveren *ipso facto* van de teruggave van leerkrediet uit te sluiten.

Bovendien is zelfs de realistische mogelijkheid op een welwillende houding van de hogeronderwijsinstelling wat de omvang van de inschrijving betreft, geen zekerheid van rechtsbescherming.

Overigens kan worden betwijfeld of het inderdaad zo is dat de Raad bij de beoordeling in dit contentieux slechts over een marginaal toetsingsrecht beschikt, zoals verwerende partij stelt.

Artikel II.204, §3 van de Codex Hoger Onderwijs luidt als volgt:

§3. Het leerkrediet van een student die zich bevindt in een overmachtssituatie en waarvoor een aangepaste examenregeling geen oplossing biedt zoals vastgesteld in het kader van een procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, wordt teruggegeven voor de opgenomen studiepunten die betrekking hebben op de opleidingsonderdelen waarover de student geen examen heeft kunnen afleggen.

Het lijkt – *prima facie* en louter ter overweging voor het debat, aangezien het geen rechtsvraag betreft die in de huidige procedure aan de orde komt – te kunnen worden betwist of de Raad al dan niet slechts marginaal kan toetsen of aan de tweede gestelde voorwaarde, met name dat er niet in een aangepaste examenregeling kan *c.q.* kon worden voorzien, is voldaan. Dit is immers een beslissing van de hogeronderwijsinstelling, waarvoor zij – binnen de contouren van de geldende reglementering – mogelijk over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

Voor de beoordeling van de overmacht evenwel, luidt artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs als volgt:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de verzoeken die studenten in uitvoering van artikel II.204 rechtstreeks bij hem indienen om hun leerkrediet aan te passen omdat ze zich in een overmachtsituatie bevonden en de instelling voor hen geen aangepaste examenregeling heeft geboden.”

Ter zake moet worden aangestipt dat de bevoegdheid tot teruggave van leerkrediet oorspronkelijk was toevertrouwd aan de Vlaamse Regering, die met volheid van bevoegdheid oordeelde over het al dan niet opnieuw toevoegen van het leerkrediet (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-2010, nr. 526/1, 53 en artikel V.32 van het Decreet betreffende het Onderwijs XX van 9 juli 2010). Deze bevoegdheid is vervolgens met het Decreet betreffende het Onderwijs XXI overgedragen aan de Raad, waarbij de steller van het ontwerp van decreet heeft uiteengezet (*Parl. St.* VI. Parl. 2010-2011, nr. 1082/1, 63):

“De studenten die hun leerkrediet wensen terug te krijgen, leggen de beslissingen van het instellingsbestuur voor aan de Raad. Het komt de Raad toe te oordelen over:

- de overmacht op zich om ervoor te zorgen dat de invulling van de overmacht over de instellingen heen gelijk is;
- de gegrondheid van de beslissing van de instelling dat er geen aangepaste examenregeling mogelijk is om organisatorische redenen.

Indien de beslissing van de instelling gegrond is, krijgt de student ambtshalve zijn of haar leerkrediet terug voor de betrokken opleidingsonderdelen.”

Wat de beoordeling van de overmacht betreft, lijkt de Raad derhalve met volle rechtsmacht te kunnen oordelen. Het gegeven dat de Raad een administratief rechtscollege is en de Vlaamse regering niet, heeft op zich geen invloed op de omvang van de aan de Raad overgedragen beslissingsbevoegdheid. Daarbij moet ook worden opgemerkt dat de hogeronderwijsinstelling niet de bevoegdheid heeft om zich over de teruggave van het leerkrediet uit te spreken, zodat er minstens wat dat aspect betreft evenmin sprake is van een beslissing waarop de bepaling van artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs van toepassing zou zijn.

Wat er ook van zij, alleszins blijft ook na kennisname van de standpunten van partijen voor de Raad de vraag aan de orde of artikel II.204, §3 van de Codex Hoger Onderwijs in overeenstemming is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

De Raad overweegt daarbij dat uit de decretale voorschriften en de daaraan ten grondslag liggende parlementaire voorbereiding duidelijk de bekommernis van de decreetgever blijkt om rechtsbescherming te bieden aan studenten die omwille van een aangetoonde overmachtssituatie leerkrediet zijn kwijtgespeeld – een en ander mede in het licht van de belangrijke rol die het leerkrediet thans speelt inzake zowel de financiering van de instellingen als (cf. artikel II.205 van de Codex Hoger Onderwijs) het recht op inschrijving van de student.

Het uitgangspunt daarbij is geweest om in een rechtsbescherming te voorzien voor studenten in een overmachtssituatie, niet voor studenten die – om welke reden ook – niet aan alle examenkansen hebben deelgenomen en leerkrediet verliezen omdat zij niet tijdig zijn uitgeschreven. De overmacht is met andere woorden de *ratio legis* voor de totstandkoming van de voorliggende decretale regeling, en niet de niet-deelname aan het examen.

De decreetgever lijkt er daarbij vanuit te zijn gegaan dat elke vorm van overmacht (i) kan worden vastgesteld vóór, of uiterlijk op de dag van het examen én (ii) de deelname aan het examen onmogelijk maakt. Alleszins blijkt uit de parlementaire voorbereiding niet dat de decreetgever verschillende vormen of gradaties van overmacht heeft (willen) onderscheiden.

De bindende toepassing van de voorwaarde dat minstens één examenkans onbenut moet zijn gebleven, heeft tot gevolg dat studenten die aan alle examens hebben deelgenomen en ten aanzien van wie slechts *post factum* onomstotelijk komt vast te staan (bijvoorbeeld op grond van een medisch attest) dat zij dat omwille van een toestand die als overmacht moet worden beschouwd zonder realistische kans op slagen hebben gedaan, niettegenstaande die overmacht van de teruggave van leerkrediet worden uitgesloten.

Hiermee worden dus niet de studenten beoogd die zich bewust zijn of moeten zijn van hun toestand, maar er niettemin voor kiezen om de examenkansen te benutten. Te denken valt bijvoorbeeld aan studenten die worden geconfronteerd met een plots overlijden in de naaste omgeving, wat als een vorm van overmacht kan worden beschouwd, maar waarop de student zich in beginsel niet kan beroepen wanneer hij ‘tegen beter weten in’ toch aan de examens heeft deelgenomen.

Wel bedenkt de Raad dat het niet is uitgesloten dat een medische diagnose pas ná de deelname aan de examens wordt gesteld en dat op grond daarvan, retrospectief, zich de conclusie opdringt dat de student niet met normale slaagkansen – niet met gelijke wapens, als het ware – de examens heeft afgelegd en het falen op die examens als het ware voorspelbaar was. Dit kan, bijvoorbeeld, het gevolg zijn van een na de examens vastgestelde aandoening aan de hersenen die de cognitieve mogelijkheden hinderde, of van de diagnose van een leerstoornis of ontwikkelingsstoornis die een verwerking en reproductie van de leerstof overeenkomstig de intellectuele capaciteiten van de student zonder de gepaste behandeling onmogelijk maakte.

De overmacht strekt zich in dat geval uit tot het ziektebesef zelf. Voor de onmogelijkheid om zich van een dergelijke situatie bewust te zijn, treft de student evident geen schuld.

Aldus rijst de vraag of de student die zich in werkelijkheid in een situatie van overmacht bevindt, maar daarvan nog niet op de hoogte is en zich om die reden niet onthoudt van deelname aan de examens, niet slechts met miskenning van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet kan worden uitgesloten van de teruggave van leerkrediet.

De Raad heeft bij dit alles overwogen dat de letterlijke redactie van artikel II.204, §3 *in fine* – met name: “de opleidingsonderdelen waarover de student geen examen heeft *kunnen* afleggen” – met veel zin voor heuristiek en voluntarisme zo zou kunnen worden gelezen dat dit voorschrift iets anders beduidt dan “heeft afgelegd”, maar gelet op de parlementaire voorbereiding is de Raad van oordeel dat hij door dat onderscheid wellicht een nuancering toevoegt die niet aan de decreetgever kan worden toegeschreven.

Het stellen van een prejudiciële vraag dringt zich derhalve op.

BESLISSING

Aan het Grondwettelijk Hof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld, rekening houdend met de bovenstaande overwegingen:

“Schendt artikel II.204, §3 van de Codex Hoger Onderwijs de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat een student die alle examenkansen voor een opleidingsonderdeel heeft benut is uitgesloten van de teruggave van leerkrediet, ook wanneer ná die deelname aan het examen wordt vastgesteld dat de student zich in een situatie van overmacht bevond waarvan hij zich op het ogenblik van het examen niet bewust was?”

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 augustus 2019, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Zitting van 7 juli 2021

Arrest nr. 6.761 van 7 juli 2021 in de zaak 2019/246

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT GENT
Woonplaats kiezend te 9000 Gent
Sint-Pietersnieuwstraat 25

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij vraagt teruggave van omwille van een overmachtssituatie verloren leerkrediet ten belope van 62 studiepunten voor het academiejaar 2016-2017 en ten belope van 48 studiepunten voor het academiejaar 2017-2018.

Verzoekende partij is tijdens de academiejaren 2014-2015 t.e.m. 2016-2017 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de geneeskunde’ en is tijdens het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de ingenieurswetenschappen’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een nota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 juli 2021.

III. Feiten

De feiten en voorliggende stukken zijn uiteengezet in het arrest nr. 5.111 van 5 augustus 2019. Er wordt naar verwezen.

De Raad stipt nog aan dat in voormeld arrest het beroep van verzoeker ontvankelijk en gegrond is bevonden wat het op grond van overmacht teruggevorderde leerkrediet betreft voor de opleidingsonderdelen waarvoor verzoeker niet alle examenkansen heeft kunnen benutten, zijnde voor het academiejaar 2016-2017 ‘Cardiovasculair stelsel, ademhaling, nier en

urinewegen' (12 studiepunten) en 'Farmacologie' (4 studiepunten) en voor het academiejaar 2017-2018 'Natuurkunde I' (6 studiepunten).

IV. Prejudiciële vraag

Bij arrest nr. 5.140 van 14 augustus 2019 heeft de Raad aan het Grondwettelijk Hof de volgende prejudiciële vraag gesteld:

“Schendt artikel II.204, §3 van de Codex Hoger Onderwijs de artikelen 10 en 11 van de Grondwet doordat een student die alle examenkansen voor een opleidingsonderdeel heeft benut is uitgesloten van de teruggave van leerkrediet, ook wanneer ná die deelname aan het examen wordt vastgesteld dat de student zich in een situatie van overmacht bevond waarvan hij zich op het ogenblik van het examen niet bewust was?”

Bij arrest nr. 110/2020 van 16 juli 2020 heeft het Grondwettelijk Hof de prejudiciële vraag onder voorbehoud negatief beantwoord.

Het voorbehoud luidt:

“B.9. Ten slotte blijkt niet dat de studenten die worden geacht zich in een overmachtssituatie te bevinden maar die niettemin de examenkansen hebben benut, op onevenredige wijze worden benadeeld, aangezien een ontoereikend leerkrediet niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat de betrokken student niet meer zou mogen studeren. Allereerst bepaalt artikel II.205, eerste lid, van de Codex Hoger Onderwijs dat een hogeschool of een universiteit de inschrijving van een student kan weigeren als hij een leerkrediet heeft dat kleiner is dan of gelijk is aan nul. De onderwijsinstelling is echter daartoe niet verplicht.

Bovendien kan een onderwijsinstelling de inschrijving van een student die voldoet aan de toelatingsvoorwaarden voor een initiële masteropleiding en die nog geen masterdiploma heeft, niet weigeren wegens een leerkrediet dat kleiner is dan of gelijk is aan nul (artikel II.205, tweede lid, van de Codex Hoger Onderwijs). Indien een onderwijsinstelling – in de andere gevallen – een discretionaire beslissing neemt om de inschrijving van een student te weigeren wegens een ontoereikend leerkrediet, kan de student, na uitputting van de interne beroepsprocedure, een beroep instellen bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen (artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs, in samenhang gelezen met artikel I.3, 69°, i), van dezelfde Codex). In dat verband kan het reglement van de 10 onderwijsinstelling niet van rechtswege de inschrijving van een student weigeren die zich, na het benutten van al zijn examenkansen, beroept op overmacht en kan de Raad nagaan of de weigeringsbeslissing redelijk is verantwoord, rekening houdend met de concrete elementen van het dossier van de student, zoals een deelname aan alle examens in de nadien vastgestelde omstandigheden die de slaagkansen aanzienlijk hypothekeerden.

Ten slotte is de mogelijkheid om een beperkt bijkomend studiegeld te vragen voor de studiepunten waarvoor de student op het ogenblik van zijn inschrijving geen toereikend leerkrediet heeft, slechts een optie voor de onderwijsinstelling en kan die in geen geval worden beschouwd als een verplichting (artikel II.209, § 2, van de Codex Hoger Onderwijs).”

V. Beoordeling

Gelet op het arrest nr. 5.111 van 5 augustus 2019, is het voorwerp van het beroep thans beperkt tot 46 studiepunten voor het academiejaar 2016-2017 en 42 studiepunten voor het academiejaar 2017-2018.

Standpunt van partijen

De standpunten van partijen omtrent de toepassing van het gelijkheidsbeginsel zijn weergegeven in het arrest nr. 5.140 van 14 augustus 2019. Er wordt naar verwezen.

Verwerende partij stelt dat, gelet op het standpunt van het Grondwettelijk Hof, aan verzoeker niet méér leerkrediet kan worden teruggegeven dan wat reeds in 's Raads arrest nr. 5.111 van 5 augustus 2019 geschiedde, nu uit het arrest van het Grondwettelijk Hof volgt dat geen leerkrediet kan worden teruggegeven voor opleidingsonderdelen waarvoor de student alle examenkansen in het betrokken academiejaar heeft benut.

Beoordeling

Artikel II. 204, §3 van de Codex Hoger Onderwijs luidt als volgt:

§3. Het leerkrediet van een student die zich bevindt in een overmachtssituatie en waarvoor een aangepaste examenregeling geen oplossing biedt zoals vastgesteld in het kader van een procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, wordt teruggegeven voor de opgenomen studiepunten die betrekking hebben op de opleidingsonderdelen waarover de student geen examen heeft kunnen afleggen.

Voor de beoordeling van de overmacht, luidt artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs als volgt:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de verzoeken die studenten in uitvoering van artikel II.204 rechtstreeks bij hem indienen om hun leerkrediet aan te passen omdat ze zich in een overmachtsituatie bevonden en de instelling voor hen geen aangepaste examenregeling heeft geboden.”

Voor de opleidingsonderdelen die thans nog het voorwerp van het beroep uitmaken, heeft verzoeker alle examenkansen benut.

Artikel II. 204, §3 van de Codex Hoger Onderwijs sluit in dat geval uit dat leerkrediet wordt teruggeven. Uit het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof volgt dat dit voorschrift niet onbestaanbaar is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

In de mate dat het beroep betrekking heeft op 46 studiepunten voor het academiejaar 2016-2017 en 42 studiepunten voor het academiejaar 2017-2018, is het ongegrond.

BESLISSING

De Raad verworpt het beroep in de mate dat meer wordt gevorderd dan wat in het arrest nr. 5.111 van 5 augustus 2019 is toegekend.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 juli 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Tijs	eerste secretaris
--------------	-------------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.